

תפ"ח 6256/07 - מדינת ישראל נגד חאלד מחאמרה, מוחמד מחאמרה, יונס זין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 6256-07 מדינת ישראל נ' מחאמרה (עוצר) ואח'
לפני כבוד השופט שרה דותן - אב"ד כב' השופט מרדכי לוי כב' השופט ירון לו'
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד תמי אניס
המאשימה

- נגד
הנאשמים
1. חאלד מחאמרה (עוצר)
 2. מוחמד מחאמרה (עוצר)
 3. יונס זין (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד חאלד מחאג'נה

גזר דין

כבוד השופט ירון לוין:

פתח דבר

1. בלב הנאשמים 3-1, תושבי כפר יאטא בגדה המערבית, גמלה החלטה לרצוח יהודים, בתקווה
שיותו ויזכו למעמד של "שהיד". על כן, ביום 8.7.2016, במתחם "שרונה" שבתל אביב, פתחו
הנאשמים 1-2 במסע ריג רצחני במהלךו שלפו כל נשק מתיקיהם, והחלו לירות - ללא אבחנה -
באזרחים שעמדו במקומות. השניים המשיכו לירות בסובבים אותם עד אשר חדלו כל הנשק שברשותם
לפעול. אז, ניסו להימלט מהמקום.

2. שלושה אזרחים נפצעו ונרגעו כתוצאה מהירוי:

מר ע.ב.א. ז"ל, בן 41 מהעיר רמת גן;

גב' מ.מ. ז"ל, בת 33 מהעיר אשקלון;

מר מ.פ. ז"ל, בן 58, ממדרשת בן גוריון.

ארבעה אזרחים נוספים נפצעו, וסבלו מחבלות חמורות כתוצאה מהירוי.

37 אזרחים נפצעו פציעות קלות או סבלו מחרדה.

בניסיונו קולות הירוי פתחה הגב' א.ג. ז"ל - בת 40 מהעיר תל אביב (להלן: "המנוחה") - בראיצה, במטריה

עמוד 1

להימלט מהמקום. תוך כדי מנוסה, נפלת המנוחה ואייבדה את הכרתה. כוחות הצלחה שהזעקו למקום טיפולו בה פינו אותה לבית החולים איכילוב, שם נקבע מותה.

3. בהכרעת הדין מיום 16.10.2017 (להלן: "הכרעת הדין"), נקבע קיומו של קשר סיבתי בין מעשי הנאים לבין מות המנוחה ולפיכך, הורשו הנאים אף ברצח המנוחה.

עוד נקבע ברוב דעתות, כי הנאשם 3 שלא השתתף פיסית בפגיעה- הוא מבצע בצוותא.

העבירות

4. כל הנאים הורשו בעבירות הבאות:

א. **רצח בכונה תחילה** (ארבע עבירות) - לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

ב. **ניסיונו לרצח** (41 עבירות) - לפי סעיף 305 לחוק העונשין.

ג. **קשירת קשר לביצוע פשע (רצח)**, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

העובדות

5. נסיבות העבירות פורטו במלואן ובהרחבה בהכרעת הדין ואין צורך לחזור עליהם.

עם זאת, לצורך גמר הדין, יתארו, בتم釐ת, העבדות העיקריות כדלקמן:

הנאים 1-2 הם בני דודים, תושבי כפר יאטא בגדה המערבית ואין להם אישורי שהייה בישראל. במהלך חודש יולי 2015, לאחר שריפת ביתה של משפטת דואבשה, קשו קשר השנאים, על מנת לבצע פעלות נקם בישראל בשם המדינה האסלאמית.

הנאים 1-2 פנו אל הנאשם 3 - שכנים וחברם, והציעו לו לבצע עימם פיגוע, בתקווה שבعضותם כן יומתו ויזכו למעמד של "שהיד". הנאשם 3 הסכים לכך.

הנאים תכננו לבצע את הפיגוע ברכבת ישראל, באמצעות ירי בנוסעים הרכבת. לאחר איסוף מידע רב אודות פעילות הרכבת, החליטו הנאים לבצע את פיגוע הירי בקו רכבת הנוסעים מטה אביב לחיפה.

לצורך מימוש הפיגוע סיפק הנאשם 3 לנאים 1-2 רבים ותחמושת שהוחבאו בביתהו.

במקביל, נאים 1-2 רכשו שני סכינים באורך 30 ס"מ ורעלعقברים, בכך שיכלו לעשות שימוש בסכינים

הטבות ברעל ולדקו באמצעותם אזרחים ישראלים נוספים ובכך להעדים את הנזק ההמוני המתוכן.

זמן קצר לפני הפיגוע, החליטו נאשמים 1 ו-2 למנוע מנאשם 3 לצאת לפיגוע, הויל ויש לו חובות כספיים ולכן לא יכול להיות שהיד על פי האמונה המוסלמית, וזאת חרף העובדה שנאשם 3 התכוון לביצוע הפיגוע עם נאשמים 1 ו-2 והיה שותף מלא לכל התכנון וכל המעשים שנעשוקדו לקדם את מטרת הקשר.

בהגיים לתחנת הרכבת בבאר שבע, גילו נאשמים 1 ו-2 כי בפתח התחנה קיימים אמצעי ביטחון קפדיים, ולאחר מכן החליטו לשנות את תכניתם המקורי, לחת מונית לתל אביב ושם, לחפש מקום הומה אדם על מנת לבצע בו את הפיגוע. בהגיים לתל אביב, שאלו עוברים ושבים היכן ישן מסעדות או בתים קפה, ולאחר המידע שקיבלו, החלו לצעוד למתחם "שرونה".

בסמוך לשעה 21:20, נכנסו נאשמים 1 ו-2 לבית קפה "מקס ברנר" המזוי במתחם "שرونה" ואשר הבחינו כי המקום הומה אדם, החליטו כי זה העיתוי המתאים לבצע את הפיגוע, שלפו את כל הנשק מתוך התקנים שברשומם והחלו לירות לכל עבר ולא הבחנה.

במהלך הירי, לאחר שפגעו נאשמים 1 ו-2 במספר אזרחים, התקלקלו כל הנשק וחדרו לירות. או אז, החלו נאשמים 1 ו-2 לברוח מהמקום.

נאשם 1 נורה בסמוך לאחר מכן על ידי אחד המאבטים, נוטרל ונעצר על ידי כוחות הביטחון.

נאשם 2 נמלט הגיע לבניין מגורים הנמצא בסמוך, נכנס לאחת הדירות בבניין וניסה להסתתר במסווה של אזרח הנמלט ממוקם הפיגוע, וזאת עד שנעצר בתוך הדירה על ידי כוחות הביטחון.

כמפורט לעיל, כתוצאה מהפיגוע נרצחו שלושה אזרחים ונפצעו 41 אזרחים, מתוכם ארבעה באופן חמור, כפי שיפורט להלן:

מר א.ס., בן 26 - נפגע שני קליעי ירי בראשו עם שבר אוקסיפיטלי ודם, נoth בראשו ואושפז למשך שישה ימים.

מר ח.ק., בן 31 - נפצע מيري בחזהו, ירכו ועכוזו, נoth ואושפז למשך אחד עשר ימים ולאחר מספר ימים אושפז שנית עקב החמרה שחלה במצבו ושהורר לאחר חמשה ימים.

מר פ.ס. - בן 24 - נפצע מירי בכתפו, נoth ואושפז למשך שישה ימים.

גב' ט.ב.א. - בת 36, נפצעה מירי בחזה, אושפזה למשך חמישה ימים.

היתר פצועים קל ונפגעי חרדה.

הראיות לעונש

6. מטעם המאשימה, העיד בכאב רב בעלה של המנוחה א.ג, שתיאר את הצער הגדול והקשהים הרבים שנגרמו לו ולמשחתו, עקב רצח רעייתו.

מטעם הנאשמים לא הוגשו ראיות לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה, עו"ד תמר אניס, עתרה להטיל על הנאשמים ארבעה מאסרי עולם מצטברים בגין עבירות הרצח, ועונש מצטבר נוסף בגין ארבעים ואחת ניסיונות הרצח. זאת, כביטוי לקדושת חייו של כל אחד מקרבות מעשיו הנאשם. על פי הטענה, ניסיונות הרצח מהווים "AIRU' NAFAR" ממעשי הרצח שביצעו הנאשמים.

עוד עתרה המאשימה לקבוע שמעשי הרצח בהם הורשעו הנאשמים, בוצעו בנסיבות חריגות בחומרתן, בהתאם לסעיף 30ביב' חוק שחרור על תנאי מאסר (תיקון מס' 14) התשע"ה-2014 (להלן: "**חוק שחרור על תנאי**"). בנוסף, עתרה ב"כ המאשימה לפסק פיצויים למשפחות המנוחים ולפגעי העבירה בסכום המרבי המותר בחוק.

8. הסנגור, עו"ד חאלד מחאגנה, ציין כי הנאשמים שהושפעו, מהלך הרוחות בסביבתם ודברי הסטה ברשות החברתיות ובתקשרות. הנאשמים ביצעו את הפיגוע על-דעת עצםם והם לא משתיכים לשום ארגון; הנאשמים ללא עבר פלילי; הודה וחסכו זמן שיפוטו.

נאשם 1 היה סטודנט להנדסה בירדן ונאשמים 2 ו-3 ביצעו עבודות מזדמנות בישראל.

הסנגור טען כי לצורך קביעת גזר-הדין, מדובר במסכת עובדתית אחת, יש להתייחס לעבירות ככאלו שבוצעו באירוע אחד; ועל כן יש לקבוע מתחם אחד לאירוע עבירות הרצח, שהוא עונש מאסר עולם חובה. הסנגור עתר להטלת עונשי המאסר בחופף זה לזה; באשר לפיזוי נפגעי העבירה, ביקש להתחשב במצבם הכלכלי הקשה של הנאשמים אשר מתגוררים בחברון ומשתקרים בשכר מינימום של 1,500 ל"נ וטען כי הפיזוי יכబיד על משפחותיהם.

מתחם העונש ההולם

9. מדובר ב"AIRU' ACHD", בהתאם לסעיף 4ג לחוק העונשין, זאת לאור הקשר הדוק בין המעשים שנעשו כחלק ממשכת עברינית אחת. האירוע כולל ארבעה מעשי המתה נפרדים, ארבעים ועשר ניסיון רצח נפרדים (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם בبنבו] (24.6.15); וכן ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל [פורסם בبنבו] (29.10.14)).

10. העריכים החברתיים המוגנים בעבירות בהן הורשעו הנאשמים הם קדושת החיים, שלמות הגוף,

שלוות הנפש, הסדר הציבורי וריבונותו של מדינת ישראל.

11. עוצמת פגיעת הנאים בערכיהם המוגנים חמורה במיוחד. הנאים גדעו את חייהם של 4 אזרחים, פצעו 41 אזרחים, כשלארבעה מהם נגרמו חבלות חמורות והיתר פצעים קל ונפצעי חרדה. מעשי הנאים הטילו אימה על עוברי אורח רבים, שלמרבית המזל הצלחו לחמק בטרם הצלחו לפגוע בהם. מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים מתעצמת נוכח פוטנציאלי הנזק הרב שטמון במשדי הנאים.

12. מעשיים הנפשיים של הנאים מחיבים ענישה חמירה שייא בה כדי להעביר מסר עוני, נוקב וחד ממשעי, לפיו כל הנוטל חלק בעבירות אלה ימצא עצמו מאחוריו סורג ובריח, לתקופה ארוכה. ראו בהקשר זה:

"על בתי המשפט הדנים בעבירות כzon דא, אשר בוצעו על רקע לאומני, להעביר מסר חד ממשעי ונוקב, בדמות ענישה קשה ומחרירה, בכך לשרת את גורם ההרתעה מפני מעשים אלו. כפי שנקבע בפסקתו של בית משפט זה, כאשר עסוקין בעבירות המתבצעת על רקע אידיאולוגי, נדחים, כלל, שיקולי ענישה אחרים, ובهم האינטראס השיקומי, מפני שיקול ההגנה על שלומו וביטחונו של הציבור, והרתעת עבריינים בכוח מפני ביצוע מעשים דומים ... עוד יש להזכיר, כי במקרים הנוכחית, שבה נתרכו פיגועי הדקירה כלפי יהודים באשר הם, מתחייבת התיחסות עונשית הולמת." (ע"פ 2826/15 עביד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (07.06.2016), פסקה 14).

13. העונש בגין כל אחת מעבירות הרצח, הוא עונש מנדטורי של מאסר עולם. יותר אפוא לעמוד על מתחם הענישה ההולם בגין 41 העבירות של ניסיון רצח וכן, עבירות קשירת קשר לביצוע פשע (רצח) בהן הורשו הנאים.

מדיניות הענישה הנוגנת

14. בבחינת מדיניות הענישה הנוגנת, יש לבחון מקרים בעלי נסיבות דומות - ניסיון רצח, באמצעות ירי ללא הבחנה, תוך כוונה להרג אזרחים חפים מפשע.

מסקירת מדיניות הענישה הנוגנת, בעבירות מסווג זה, במקרים דומות, עולה כי בתי המשפט נוהגים לגזר עונשי מאסר ממושכים, לתקופות משתנות, והכל בהתאם לנסיבות המשתנות:

א. בתפ"ח (-מ) 30359-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) [פורסם בנבו] (05.06.16)ណון קטין בן 17, שהורשע בעבירות של ניסיון לרצח, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה ומספר מקרים של ניסיון לתקיפת עובד ציבור, ל-18 שנות

מאסר בפועל, מאסר מותנה וכן פיצוי בסך 100,000 ₪.

הנאשם, שבלבו גמלה ההחלטה לבצע פגוע ולקור יהודי למorte, הצדיד בסכין, אותה הסטייר במכנסיו, נכנס דרך פרצה בגין תוככי שכונת א-טור, נסע באוטובוס לשער שכם בירושלים, הבחן היהודי בלבוש חרדי-מסורתית, התנפלו עליו מאחור ודקור אותו מצד ימין של בטנו במטרה להורגו. הנאשם המשיך לדקור את הנפגע עד שנורה על ידי מאבטח שעבר במקומו.

בעניינו הנסיבות חמורות יותר, שכן מדובר בירי ללא הבחנה ובמספר נפגעים גדול ממשמעותית.

ב. **בתפ"ח (י-ם) 15-11-19668 מדינת ישראל נ' ابو גאנם** [פורסם

בנבו] (11.07.2016) נדון נאשם, בין היתר, לשולואה מאسري עולם מצטברים בגין שלוש עבירות רצח, וכן לשישים שנות מאסר בפועל, בעטיין של שבע עבירות של ניסיון לרצח ועבירות נוספת של סיוע לאויב במלחמה וקשר קשור לסיוע לאויב במלחמה. הנאשם, יחד עם אחר, ביצע פגוע רב נפגעים בקו אוטובוס, במהלך רצח בירוי ובדיקות סיכון שלושה אזרחים, פצע פיזית שלושה אזרחים נוספים וגרם פגיעות חרדה לארבעה נוספים אחרים.

עניינו חמור יותר לאור כמות קרבנות ניסיון הרצח.

ג. **בתפ"ח (ח') 15-11-756 מדינת ישראל נ' זיוד** [פורסם בנבו]

(1.6.16) נדון הנאשם, בין היתר, ל-25 שנות מאסר. במסגרת הסדר טיעון הורשע הנאשם בכך שעלה רകע לאומני, ניסה לרצוח ארבעה חיילים ואזרחים יהודים, דרש שני חיילים שעמדו בתחנת אוטובוס, דקר בסכין, קטינה בת 15, בכל חלק גופה, וכן עבר אורח נוסף, שנסה לנטרלו, ובכך גרם לארבעה הנפגעים חבלות חמורות.

עניינו חמור יותר בשל סוג הנשך ומספר הנפגעים.

ד. **בתפ"ח 15-12-238 מדינת ישראל נ' חלייל** [פורסם בנבו]

(28.11.16) נדון הנאשם, בין היתר, לשני מאسري עולם מצטברים בגין שתי עבירות רצח, וכן לעשרים שנות מאסר בפועל, בעטיין של שלושה ניסיונות רצח. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכך שמניעים אידיאולוגים, רצח בבדיקות סיכון שני אזרחים, פצע פיזית אזרח נוסף וניסה, ללא הצלחה, לדקור אזרחים נוספים שהיו במקומו.

עניינו חמור מקרים זה בשל מספרם הגדל יותר של קרבנות הרצח וניסיונות הרצח, סוג הנשך ומספר הנפגעים.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירות

15. לחומרת הנאים יש לזקוף, בראש ובראשונה, את האזריות, המתבטאת בהחלטתם הנפשעת להביא למוטם של אזרים יהודים, חפים מפשע, בשל יהודותם בלבד, מתוך שאיפה שבמוניהם יזכו למעמד של "שהיד" בשילוב עם קור הרוח והנחיות המקומיים, באופן הוצאה תכניתם לפועל, תוך חתירה לפגיעה במספר רב ככל הניתן של חפים מפשע.

עוד יש לזקוף לחובת הנאים את הנזקים הרבים, שנגרמו לנפגעי העירות ולמשפחותיהם כתוצאה מעשייהם.

במעשים אלה הטילו הנאים אימה ופחד על השוהים במקום. אך הודות לתושיותם של כוחות הביטחון, שהצליחו להכניע את הנאים, נמנעה הפגיעה באזרים נוספים, חפים מפשע.

מתחם העונש ההולם

16. בגין עבירות הרצח, מדובר בעונש מדוטורי של מאסר עולם.

לפיכך, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראי בגין עבירות ניסיון הרצח, וקשרית הקשר לביצוע פשע. לבסוף יש ליתן את הדעת בשאלת אופן ריצוי עונשי המאסר במצטבר או בחופף.

17. בכל הנוגע למתחם העונש ההולם בגין 41 העבירות של ניסיון הרצח, הרי שאלמלא עסקין באירוע אחד, היה נע המתחם בגין כל עבירה בודדת, בין מאסר ממושך הקרוב לעונש המרבי של עשרים שנה שנקבע לכל עבירה, בין הרף המרבי זאת, בהתחשב בערכיהם החברתיים המוגנים שנפגעו; בעקרון ההלימה; בנסיבות ביצוע העבירות; ובמדיניות הענישה הנוגעת בעבירות אלו.

בהתחשב בכך שככל עבירות ניסיון האירוע, בוצעו במסגרת אירוע אחד- דהיינו, באותה מסגרת זמן קצרה ובאותו מקום, יש לקבוע מתחם עונשה הולם אחד בגין 41 העבירות של ניסיון הרצח וקשרית הקשר לביצוע פשע (רצח).

מתחם זה נع בטוחים של עשרות רבות שנים מאסר. מהטעמים שצינו לעיל, סבורני שיש להעמיד את משכו על תקופה כוללת של 60 שנים.

נסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירה

18. מطبع הדברים, ועל פי ההלכה, בסוג זה של עבירות מתגמד משקל נסיבותיהם האישיות של הנאים, כגון עברם הנקי.

לא ניתן להתעלם מהטעם האידיאולוגי העומד בסיסו מעשי הנאים, כמו גם מהיעדר הבעת חרטה והתנהגוותם הזוחה והמקוממת של הנאים במהלך דיויני בית המשפט, למשל אין מדובר בחו"ל חפים מפשע, שנגדעו אף

בשל המפגש האקריא עם הנאים 1ו-2.

צבירת העונשים או חפיפתם

19. הלה היא כי כאשר מדובר במספר מעשי רצח, ובמעשיו אלימות נגד מספר קרובנות, יגזר בית המשפט על הנאים עונשים מצטבריםם, כדי ליתן ביטוי לקדושת חייו של כל אחד מנגעי העבירה:

"כאשר מדובר במעשי אלימות קיים לכל אחד מן הנגעים אינטנס עצמי לשלוות גופו. הפגעה בשלמות גופו של אחד אינה מהווה פגעה בשלמות גופו של אחר. גם אם מבחינה "טכנית" מדובר ברצח אחד של מעשים שגרם לקורבנות מספר, יש להתייחס לכך כאל מעשי פגעה נפרדים."

מסקנה זאת היא הכרחית גם מנוקודת מבט מוסריתי, המכירה בקדושת חייו של אדם כערך יסוד. ערך חי האדם וסלידתנו העמוקה ממיעשים הפוגעים בו חייבים למצוא ביטוי מפורש ונפרד גם במסגרת גזירת העונש, הן לעניין מספר העונשים שיש לגזור על הנאים והן לעניין הצברותם. אף כי מעשה רצח של אדם בודד הוא כשלעצמו מעשה נפשע וחמור מאין כומו, גזירה של אותו עונש על מי שרצח אדם אחד ועל מי שרצח רבים עלולה להתפרש כהחלשה של משמעותו ערך חי האדם, ואף עלולה לפגוע במידת ההרתעה. שכן, מה יעוצר רוצח מלהרבות את קרובנותו אם בגין הקורבות הנוספות הוא לא יהיה צפוי

לכל תוספת עונש?

(ע"פ 1742/91 עמי פופר נ' מדינת ישראל, נא(5) 289 (1997), פסקאות 17-18. ראו גם: ע"פ 399/89 מדינת ישראל נ' זלום, פ"ד מו(2) 187 (1992); ע"פ 8267/04 ברוד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.3.10))

נסיבות חריגות בחומרתן

20. ביום 16.11.14 חוק סעיף 30ב' לחוק שחרור על תנאי הקובל כי: "**בית משפט שהרשיע אדם ברצח רשאי לקבוע, לעניין המלצה לקציבת עונש מאסר עולם, שאותו אדם ביצع את המעשה בנסיבות חריגות בחומרתן**". להכרזת בית המשפט, כי מעשה רצח בוצע בנסיבות חריגות בחומרתן, שתי השלכות מרכזיות. ראשית - בהתאם לסעיף 30ב(ב) לחוק שחרור על תנאי - ועדת שחרורים מיוחדת לא תמליץ להקל בעונשו של האסיר טרם חלפו לפחות 15 שנים מהיום שבו החל לשאת את מאסרו, ותקופת הקציבה לא תפתח מ-40 שנה. שנית - בהתאם לסעיף 8ב(א1) לחוק הממשלה, התשס"א-2001, הדן בשחרור אסירים מטעמים של ניהול יחסיו החוץ של המדינה וביטחונה - לא יכול בהחלטה על שחרור, אדם שהורשע ברצח, שלגביו קבע בית המשפט שהוא ביצע את המעשה בנסיבות חריגות בחומרתן.

החוק לא פירט מהן הניסיבות שתחשפנה חריגות בחומרתן, דומה כי הותיר בידי בית המשפט את שיקול הדעת לגביות את הניסיבות המתאימות, אם בשל האכזריות שבמעשה הרצח, בשל ריבוי נגעי העבירה, בשל פגעה בקרבות חסרי ישע וכיוצא בזה (ראו, למשל: תפ"ח 51040-11-14 מדינת ישראל נ' חאסיה [פורסם בנבו])

(14.9.16) ; תפ"ח 13-07-53758 **מדינת ישראל נ' אמתיראת** [פורסם ב公报] (15.12.15);
תפ"ח 14-07-9248 **מדינת ישראל נ' לוי** [פורסם ב公报] (5.6.16)).

סבירני שיש במסע הרג הנפשע אליו יצאו הנאשמים, כמתואר בהרבה לעיל, ובמיוחד בהחלטה האידיאולוגית לרצוח חפים מפשע אך בשל היותם יהודים, כדי להוביל למסקנה שמדובר ב"ניסיונות חריגות בחומרת", ממשמעוthen בסעיף 30ב לחוק שחרור על תנאי.

פיצוי משפחות המנוחים ונפגעי החרדה

21. פיצוי לטובות נפגע עבירה מכוח סעיף 77 לחוק העונשין אינו בבחינת עונש נוסף המוטל על הנאשם בגין ביצוע העבירה, אלא בבחינת פיצוי לנפגע העבירה [ראו: רע"פ 01/2976 **אסף נ' מדינת ישראל**, פ"ד ט(3) 418 (2002) (להלן: עניין אסף)].

לפיו הפלילי מספר תכליות שונות, ביניהן: מתן סעד מיידי לנפגע העבירה, מבלי שייאלץ להמתין לסיום הליכים האזרחיים בעניינו ולויטים אף יחסך ממנו, אם יסתפק בסכום הפיצוי, המפגש המחדש עם העברין שפגע בו במסגרת הליכים אזרחיים; הכרה חברתיות בסבלו של הנפגע; הعلاאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מהמגמה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרת הליך זה ואף יסוד של היטהרות לעברין עצמו, שחייבו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו [ראו: רע"פ 9727/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报], עניין 8.8.2007]; ע"א 6897/06 **בודגזר נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报], 26.2.2008) (להלן: עניין בודגזר) פסקה 17 לפסק הדין].

אופיו הראשוני של הפיצוי הפלילי, ניתן על דרך האומדן ללא הוכחת נזק מדויקת ומותר בידי הנפגע אפשרות לניהול הליך אזרחי נגרר, ומשכך, אין בסכום הפיצוי שיפסק בשום אופן, כדי לשקוף את מלאו הנזקים שנגרמו לכל אחד מהנפגעים, שAMILIA לא הובאו ראיות בפנינו כיוס לנזק הקונקרטי שנגרם לכל אחד מהם.

22. סעיף 77 לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לחייב נאשם שהורשע, לשלם לאדם שניזוק, בשל כל אחת מהUberiorot, שהורשע בהן, סכום שתකרטתו עומדת כיום על סך 258,000 ₪.

23. כל אחד מ-3 הנאשמים שלפנינו, הורשע, בין היתר, ב-4 עבירות רצח בכוונה תחילה.

לפיכך, על פי לשון הסעיף, רשאי בית המשפט לחייב כל אחד מהנאשמים, בשל כל אחת מהUberiorot בהן הורשע, בסכום הפיצוי המרבי.

תקרת החיוב הקבועה בסעיף 77 לחוק העונשין, מוסבת על נאשם בגין כל אחת מהUberiorot בהן הורשע.

אין כל אינדיקטיה בלשון הסעיף, שיש בה כדי ללמד על מניעה לחיוב נאשם בתקרת הפיצוי, בגין כל עבירה שבה הורשע,

מקום שבאותה עבירה הורשעו נאשמים נוספים.

מסקנה זו מתישבת אף עם תכליות הפizio כפי שפורטו בהרחה בדנ"פ 5625/16 **אסיף קארין נ' אבנר טויק בוקובה** (13.09.2017).

24. לאור כל האמור,abis לב לנסיבות החירוגות בחומרתן, ובעיקר, מטרתם הנפשעת של הנאשמים לקטול את חייהם של מספר רב ככל האפשר של חפים מפשע, אך בשל היותם יהודים, והיקף הנזקים שגרמו הנאשמים, כמתואר לעיל, סבורני שיש הצקה מלאה להטלת פיזויים, בסכום המרבי הקבוע בחוק, על כל אחד מהנאשמים, בגין רצח כל אחד מהמנוחים, וכן, פizio בסכום ממשועוט על כל אחד מהנאשמים, לכל אחד מנפגעי העבירה.

סיכום

25. זכותה וחובתה של חברה חפזה חיים, להגן על עצמה, מפני הקמים עליה לכלותה. זאת יעשה, בין היתר, באמצעות ענישה מרתיעה וכואבת, כלפי מרצחים צמאי דם, הקמים על יושביה.

26. לאור כל האמור, אציג לחבריו לגוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

- א. ארבעה מאסרי עולם, בגין ארבעת עבירות רצח, שירוצו במצטבר, זה לצד זה.
- ב. 60 שנות מאסר בפועל, בעטין של 41 עבירות ניסיון רצח, שירוצו במצטבר למאסרי העולם.

מנין המאסר הכלול, מיום מעצר הנאשמים, 8.6.16.

27. בנוסף, אציג לחבריו לחיב כל אחד מהנאשמים לשלם פיזויים כדלקמן:

- א. פיזויים בסכום המרבי הקבוע בחוק ל-4 משפחות המנוחים כדלקמן:
 - (1) אלמנת המנוח ע.ב.א- סך 258,000 ₪.
 - (2) אלמן המנוח מ.מ- סך 258,000 ₪.
 - (3) אלמנת המנוח פ.פ- סך 258,000 ₪.
 - (3) אלמן המנוח א.ג-סך 258,000 ₪.

ב. פיזויים ל-4 הפצועים באורח קשה, בגין פציעתם הפיזית ופגיעה הנפשית, בסכום של 200,000 ₪ לכל אחד, כדלקמן:

1. מר א.ס.

2. מר ח.ק.

3. מר פ.ס.

4. גב' ט.ב.א.

ג. לפיצויו יתר 37 פצועים הפיגוע בסכום של 20,000 ₪ לכל אחד.

28. עוד אזכיר לחבריו לקבוע שמעשי הרצח בוצעו על ידי הנאים "בנסיבות חריגות בחומרתן", כמשמעותו בסעיף 33ב לחוק שחרור על תנאי.

ירון לוי, שופט

כבוד השופטת שרה דותן:

אני מסכימה.

**שרה דותן, שופטת
אב"ד**

כבוד השופט מרדכי לוי:

אני מסכימים.

מרדכי לוי, שופט

סוף דבר

29. לאור כל האמור, אנו גוזרים על הנאים את העונשים הבאים:

א. ארבעה (4) מאסרי עולם, בגין ארבע (4) עבירות רצח, שיורצו במצטבר זה זהה.

ב. ששים (60) שנות מאסר בפועל, בעטיין של ארבעים ואחת (41) עבירות ניסיון רצח, שיורצו במצטבר למאסרי העולם.

מנין המאסר הכללי, מיום מעצר הנאים, 8.6.16.

30. אנו מחיבים כל אחד מהנאשמים לשלם פיצויים כדלקמן:

א. פיצויים בסכום המרבי הקבוע בחוק לארבע משפחות המנוחים כדלקמן:

- (1) אלמנת המנוח ע.ב.א- סך 258,000 ₪.
- (2) אלמן המנוח מ.מ- סך 258,000 ₪.
- (3) אלמנת המנוח פ.פ- סך 258,000 ₪.
- (3) אלמן המנוח א.ג-סך 258,000 ₪.

ב. פיצויים ל-4 הפגעים באורח קשה, בגין פציעתם הפיזית ופגיעהם הנפשית, בסכום של 200,000 ₪ לכל אחד, כדלקמן:

- .1. מר א.ס.
- .2. מר ח.ק.
- .3. מר פ.ס.
- .4. גב' ט.ב.א.

ג. פיצוי יתר 37 פצעי הפגיעה, בסכום של 20,000 ₪ לכל אחד.

הפיצוי ישולם לפי פרטיהם שיםסרו, למזכירות בית המשפט, על ידי ב"כ המאשריה ביחס לכל אחד מנפגעי העבירה וזאת בתוך 30 ימים מהיום.

31. נקבע בזאת כי מעשי הרצח שביצעו הנאשמים בוצעו "בנסיבות חריגות בחומרתן", כמשמעותו בסעיף 3ב לחוק שחרור על תנאי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ח,
29 נובמבר 2017, במעמד
הצדדים.

מרדיכי לוי, שופט

ירון לוי, שופט

שרה דותן, שופטת

אב"ד